Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-’e kayıp altın ve gümüşün buluntusundan soruldu. Dedi ki: «Kabını (kesesini) ve bağını belle sonra onu bir sene tanıt. Eğer sahibini bilmezsen o takdirde sen onu harca ve yanında da bir emanet olsun. Eğer günün birinde onu arayan kişi gelirse o zaman onu kendisine öde.»

Zeyd b. Halid El-Cüheni -radıyallahu anh-’dan merfû olarak rivayet edildiğine göre Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-’e kayıp altın ve gümüşün buluntusundan soruldu. Dedi ki: «Kabını (kesesini) ve bağını belle sonra onu bir sene tanıt. Eğer sahibini bilmezsen o takdirde sen onu harca ve yanında da bir emanet olsun. Eğer günün birinde onu arayan kişi gelirse o zaman onu kendisine öde.» Adam ona, kaybolmuş develer hakkında da soru sordu. Allah Rasûlü: «Ondan sana ne. Onu kendi haline bırak. Çünkü onun ayakkabısı ve su tulumu kendisi ile birliktedir. O su olan yere gider, ağaçtan yer. Ta ki sahibi onu buluncaya kadar.» Ona koyun hakkında da sordu. Bu sefer: «Onu al. Çünkü o ancak ya senindir, ya kardeşinin, yahut kurdundur.» buyurdu.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Bir adam Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-’e sahibinin kaybettiği mal, altın, gümüş, deve, koyunun hükmü hakkında soru sordu. Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- ona emsallerine örnek olması için bu eşyaların hükümlerini açıkladı. Diğerleri de onların hükmünü alır. Buluntu altın ve gümüşten sordu. Bilerek haber verip, kendisinin olduğunu iddia eden ile sahibini ayırt edebilmek için bağlandığı ipi belle, içine konulduğu keseyi belle dedi. Bir kimsenin vasfetmesi, kaybolan şeyin özellikleriyle aynıysa onu ona ver. Yoksa sana iddia ettiğinin gerçek olmadığı ortaya çıkar. Yapılacak iş, bulduktan sonra tam bir sene tanıtmasıdır. Tanıtmak insanların pazarlar, cami kapıları, genel toplanma yerleri ve bulunduğu yer gibi, toplu halde bulunduğu yerlerde olur. Sonra ona bir sene tanıttıktan ve sahibini bulamadıktan sonra buluntuyu harcamasını ona mubah kıldı. Eğer günün birinde onu arayan kişi gelirse, o zaman onu kendisine öde dedi. Kaybolan deve vb. kendini koruyabilen hayvanlara gelince, onların alınmasını yasak etmiştir. Çünkü onlar korumaya ihtiyaç duymazlar, doğal yapıları gereği onları koruyan vardır. Çünkü kendinde küçük yırtıcılardan koruyacak güç ve kuvvet vardır. Ayakları çölleri ve zorlu yerleri kat edecek güçtedir. Boynu ile ağaçtan yiyebilecek ve su içebilecek, karnında da gıdasını taşıyacak özelliği vardır. Ve onu kaybettiği yerde arayan sahibi bulana kadar o kendini koruyabilir. Koyun ve benzeri gibi olan kayıp küçük hayvanlar için yapılacak iş, onları yırtıcı hayvanlardan ve ölümden korumak için onları almasıdır. Aldıktan sonra sahibi gelip onları alır. Ya da üzerinden bir tanıtma yılı geçer ve o da bulan kişinin olur.

